

Profetens migration (hijrah) till Madinah

Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs Sändebud ﷺ sade:

"Jag har beordrats (att emigrera) till en stad (Madinah) som skulle övermanna andra städer. De (folket) kallar den Yathrib; dess rätta namn är (i själva verket) Madinah. Den eliminerar (onda) människor precis som en masugn avlägsnar järnets orenheter." [794]

Asma' bint Abi Bakr (må Allah vara nöjd med henne) berättar: *"När Allahs Sändebud ﷺ begav sig av (påbörjade migrationen till Madinah) med Abu Bakr, tog Abu Bakr med sig alla sina pengar till ett belopp av fem eller sex tusen dirham.*

Min farfar Abu Quhafa, som hade förlorat synen, sökte upp oss och sade att han trodde att Abu Bakr hade försatt oss i svårigheter genom att ta med sig alla sina pengar. Jag berättade för honom att Abu Bakr hade lämnat oss gott om (pengar).

Och jag tog några stenar och lade dem i en nisch där Abu Bakr brukade förvara sina pengar; sedan täckte jag dem med ett tyg och tog hans hand och sade: 'Lägg din hand på dessa pengar, fader.'

Han gjorde det och sade: 'Det finns inget att oro sig för; han har gjort rätt i att lämna er detta, och ni kommer att ha tillräckligt.' I själva verket hade han inte lämnat oss något, men jag ville lugna den gamle mannens sinne.' [795]

'Abdallah ibn 'Adi ibn Hamra' [al-Zuhri] (må Allah vara nöjd med honom) berättade: *"Jag såg Allahs Sändebud ﷺ stående vid al-Hazwarah och han sade: 'Vid Allah! Du (Mecka) är den bästa av Allahs jord och den mest älskade av Allahs jord hos Allah, och om det inte vore för att jag drevs ut från dig skulle jag inte ha lämnat dig.'*" [796]

Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs Sändebud ﷺ sade om Mecka: *"Vilket ljuvligt land du är och hur kär du är mig, och om det inte vore för att mitt folk drev ut mig från dig skulle jag inte ha levt på annan plats än hos dig."* [797]

'Aisha (må Allah vara nöjd med henne) berättade: *"Jag minns aldrig mina föräldrar som troende i någon annan religion än den sanna religionen (dvs. Islam), och (jag minns inte) en enda dag som gick utan att vårt hus besöktes av Allahs Sändebud på morgonen och kvällen.*

När muslimerna sattes på prov (dvs. besvärades av hedningarna) gav sig Abu Bakr av och emigrerade till Abessinien, och när han nådde Bark al-Ghimad mötte honom Ibn ad-Daghina, hövdingen för stammen Qara, och sade: 'O Abu Bakr! Vart är du på väg?' Abu Bakr svarade: 'Mitt folk har drivit bort mig (från mitt land), så jag vill vandra på jorden och dyrka min Herre.'

Ibn ad-Daghina sade: 'O Abu Bakr! En man som du borde inte lämna sitt hemland, och han borde inte heller drivas ut, ty du hjälper de behövande, försörjer dem, du håller god kontakt med dina släktingar, hjälper de svaga och fattiga, tar emot gäster generöst och hjälper dem som drabbats av olyckor. Därför är jag ditt skydd. Återvänd och dyrka din Herre i din stad.'

Så Abu Bakr återvände och Ibn ad-Daghina följde med honom. På kvällen besökte Ibn ad-Daghina Quraysh adelsmän och sade till dem: 'En man som Abu Bakr borde inte lämna sitt hemland och han borde inte drivas ut. Driver ni ut en man som hjälper de behövande, försörjer dem, håller god kontakt med sina släktingar, hjälper de svaga och fattiga, tar emot gäster generöst och hjälper dem som drabbats av olyckor?'

Quraysh folk kunde alltså inte avvisa Ibn ad-Daghinas skydd och de sade till Ibn ad-Daghina: 'Låt Abu Bakr dyrka sin Herre i sitt hus. Han kan be och

recitera där vad han vill, men han bör inte störa oss med det och bör inte göra det offentligt, ty vi fruktar att han kan påverka våra kvinnor och barn.'

Ibn ad-Daghina berättade allt detta för Abu Bakr. Abu Bakr stannade i det tillståndet och dyrkade sin Herre i sitt hus. Han bad inte offentligt och reciterade inte Koranen utanför sitt hus.

Sedan kom Abu Bakr på tanken att bygga en bönesmoské [798] framför sitt hus, och där brukade han be och recitera Koranen. Hedningarnas kvinnor och barn började samlas runt honom i stort antal. De brukade förundras över honom och titta på honom. Abu Bakr var en man som brukade gråta mycket och han kunde inte låta bli att gråta när han reciterade Koranen.

Det skrämde Quraysh adelsmän, så de skickade efter Ibn ad-Daghina. När han kom till dem sade de: 'Vi accepterade ditt skydd av Abu Bakr på villkoret att han skulle dyrka sin Herre i sitt hus, men han har brutit mot villkoren och byggt en bönesmoské framför sitt hus där han ber och reciterar Koranen offentligt. Vi fruktar nu att han kan påverka våra kvinnor och barn negativt. Förhindra honom alltså från det. Om han vill begränsa dyrkan av sin Herre till sitt hus får han göra det, men om han insisterar på att göra det offentligt, be honom att befria dig från din skyldighet att skydda honom, ty vi ogillar att bryta vårt avtal med dig, men vi nekar Abu Bakr rätten att tillkännage sina handlingar offentligt.'

Ibn ad-Daghina gick till Abu Bakr och sade: 'O Abu Bakr! Du vet väl vilket avtal jag har ingått på dina vägnar; nu måste du antingen hålla dig till det, eller också befria mig från min skyldighet att skydda dig, ty jag vill inte att araberna skall höra att mitt folk har vanhedrat ett avtal som jag ingått på en annan mans vägnar.'

Abu Bakr svarade: 'Jag befriar dig från ditt avtal att skydda mig och är nöjd med Allahs skydd.'

Vid den tiden var Profeten i Mecka och han sade till muslimerna: 'I en dröm har jag visats er migrationsdestination – ett land med dadelpalmsträd, mellan två berg, de två steniga sträckorna.'

Så en del människor emigrerade till Madinah, och de flesta av dem som tidigare hade emigrerat till Abessinians land återvände till Madinah. Abu Bakr förberedde sig också för att bege sig till Madinah, men Allahs Sändebud ﷺ sade till honom: 'Vänta ett tag, ty jag hoppas att jag också kommer att få tillstånd att emigrera.' Abu Bakr sade: 'Förväntar du dig

verkligen det? Må min fader offras för dig!' Profeten ﷺ sade: 'Ja.'

Så Abu Bakr emigrerade inte av hänsyn till Allahs Sändebud för att kunna följa honom (senare). Han matade två honkameler han ägde med bladen från as-Samur-trädet som föll när man slog på det med en käpp, i fyra månader.

En dag, medan vi satt i Abu Bakrs hus vid middagstid, sade någon till Abu Bakr: 'Det är Allahs Sändebud med täckt huvud som kommer vid en tid då han aldrig brukade besöka oss förut.' Abu Bakr sade: 'Må mina föräldrar offras för honom. Vid Allah, han har inte kommit vid denna timme annat än för en stor nödvändighet.'

Så Allahs Sändebud kom och bad om tillstånd att träda in och han fick träda in. När han trädde in sade han till Abu Bakr: 'Be alla som är närvarande hos dig att gå bort.' Abu Bakr svarade: 'Det finns ingen utom din familj. Må min fader offras för dig, O Allahs Sändebud!'

Profeten ﷺ sade: 'Jag har fått tillstånd att emigrera.' Abu Bakr sade: 'Skall jag följa dig? Må min fader offras för dig, O Allahs Sändebud!' Allahs Sändebud ﷺ sade: 'Ja.' Abu Bakr sade: 'O Allahs Sändebud! Må min fader offras för dig, ta en av dessa mina två honkameler.' Allahs Sändebud ﷺ svarade: '(Jag tar den) mot betalning.'

(Så han (Abu Bakr) gav en av de två (honkamelerna) till Profeten ﷺ och det var al-Jad'a. De red båda och fortsatte tills de nådde grottan vid berget Thawr där de gömde sig. 'Amir ibn Fuhayra var slav till 'Abdallah ibn at-Tufayl ibn Sakhbara - 'Aishas halvbroder på moderns sida.

Abu Bakr hade en mjölkgivande honkamel. 'Amir brukade gå med den (dvs. honkamel) på eftermiddagen och återvända till dem före middagstid genom att ge sig av mot dem tidigt på morgonen när det fortfarande var mörkt och sedan ta den till betet så att ingen av herdarna skulle känna till hans uppdrag. När Profeten ﷺ (och Abu Bakr) gav sig av (från grottan) följde han (dvs. 'Amir) också med dem och de båda lät honom rida bakom på deras kameler i tur och ordning tills de nådde Madinah. 'Amir ibn Fuhayra martyrdödes senare på dagen vid Bi'r Ma'una.) [799]

Så vi förberedde bagaget snabbt och lade lite reseproviant i en läderväska åt dem. Asma' (må Allah vara nöjd med honom!), Abu Bakrs dotter, skar av

Profetens migration (hijrah) till Madinah

en bit från sitt midjebälte och band ihop munnen på läderväskan med den, och av den anledningen fick hon namnet Dhat an-Nitaqayn (dvs. innehavarskan av de två bältena).

Sedan nådde Allahs Sändebud ﷺ och Abu Bakr en grotta vid berget Thawr och stannade där i tre nätter. 'Abdallah ibn Abi Bakr, som var en intelligent och klok ung man, brukade stanna (hos dem) över natten. Han brukade lämna dem innan gryningen så att han på morgonen skulle befinna sig bland Quraysh som om han hade tillbringat natten i Mecka.

Han höll i minnet varje komplott som gjordes mot dem, och när det blev mörkt gick han (dit och) underrättade dem om det. 'Amir ibn Fuhayra, Abu Bakrs frigivne slav, brukade föra mjölkfåren (tillhörande hans herre Abu Bakr) till dem en liten stund efter mörkrets inbrott för att låta fåren vila där. Så de hade alltid färsk mjölk på natten - mjölken från sina får och mjölken som de värmdes genom att kasta upphettade stenar i den.

'Amir ibn Fuhayra kallade sedan bort hjorden när det fortfarande var mörkt (innan gryningen). Så gjorde han under var och en av dessa tre nätter.

Allahs Sändebud ﷺ och Abu Bakr hade hyrt en man från stammen Banu ad-Dayl, från familjen Banu 'Abd ibn 'Adi, som erfaren vägvisare, och han var i allians med familjen al-'As ibn Wa'il as-Sahmi och han tillhörde Quraysh-hedningarnas religion.

Profeten ﷺ och Abu Bakr litade på honom och gav honom sina två honkameler och tog hans löfte om att föra deras två honkameler till grottan vid berget Thawr på morgonen tre nätter senare. Och (när de gav sig av) följde 'Amir ibn Fuhayra och vägvisaren med dem och vägvisaren ledde dem längs kusten." [800]

Asma' berättade:

"Jag förberedde resematen åt Allahs Sändebud ﷺ i Abu Bakrs hus när han hade för avsikt att emigrera till Madinah. Jag kunde inte hitta något att binda matbehållaren och vattenskinet med.

Så jag sade till Abu Bakr: 'Vid Allah, jag hittar inget att binda (dessa saker) med utom mitt midjebälte.' Han sade: 'Skär det i två bitar och bind vattenskinet med den ena biten och matbehållaren med den andra.'

(Underberättaren tillade: 'Hon gjorde så och det var anledningen till att hon kallades Dhat an-Nitaqayn (dvs. tvåbälteskvinnan)).' [801]

Fotnoter:

[794] Sahih al-Bukhari 1871, Sahih Muslim 1382.

[795] Musnad Ahmad 26957, Sirat Ibn Ishaq och Sirat Ibn Hisham. Bedömd som hasan av Shaykh Shu'ayb al-Arnaut. (Anpassad från Alfred Guillaumes översättning av Sirat Ibn Ishaq.)

[796] Jami' at-Tirmidhi, 3925. Shaykh al-Albani förklarade denna berättelse som sahih.

[797] Jami' at-Tirmidhi, 3926. Shaykh al-Albani förklarade denna berättelse som sahih.

[798] Detta var inte exakt en moské utan en böneplats.

[799] Tillagt från Sahih al-Bukhari 4093.

[800] Sahih al-Bukhari 3905.

[801] Sahih al-Bukhari 2979.

Utdrag ur boken "The Biography of Prophet Mohammad ﷺ" vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna.